

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Horváth László Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű felpereseknek - a Dr. Kovács Péter Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen társasági határozatok felülvizsgálata iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2013. január 28. napján kelt 4.G.40.174/2012/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszámon előterjesztett és 9. sorszámon indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 21.820 (huszonegyezer-nyolcszázhusz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes tagjai a felperesek (4,99% mértékű közös üzletrésszel), továbbá S.F. és a N.. cég.

Az alperes ügyvezetője a társaság taggyűlését 2012. október 30-ára az alábbi két napirendi ponttal hívta össze:

1. Az ügyvezető megbízatásának meghosszabbítása,
2. A saját tőke rendezése - S.F. tagi hitel visszafizetése.

A 2012. október 30-ai taggyűlésen a levezető elnök előadta, hogy a legutóbbi taggyűlésen az ügyvezető felhatalmazást kapott szakértői vélemény beszerzésére a társaság ingatlanvagyonáról, mert a cég saját tőkéje „jelentős mértékben mínuszban van”, s az ügyvezető ennek rendezésére javasolta, hogy S.F. tag részére az általa az alperesnek nyújtott tagi kölcsönt és kamatait az alperes társaság ingatlanvagyonából természetben fizessék vissza. A felperesek taggyűlésén jelen lévő képviselője kifejtette, hogy az elkészült ingatlanforgalmi szakértői vélemény az ingatlanokat alulértékelte, ezért másik szakvélemény beszerzését indítványozta.

Ezután hozta meg az alperes a 2/2012.(X.30.) számú taggyűlési határozatát a felperesek ellenszavazata mellett, amellyel elfogadta a S. Kft. által készített ingatlanforgalmi szakértői véleményt és az alapján az ingatlanok forgalmi értékét.

E határozat meghozatalát követően a levezető elnök nyomban szavazásra bocsátotta a saját tőke rendezésének módjáról szóló javaslatot, majd a taggyűlés a felperesek ellenszavazata mellett a 3/2012.(X.30.) számú határozat elfogadásával úgy döntött, hogy a társaság saját tőkéjét akként rendezi, hogy S.F. tag, továbbá a N. részére a fennálló tagi kölcsönt és kamatait úgy fizeti meg, hogy a tulajdonába adja az alperes tulajdonában lévőhrsz.-ú ingatlanokat, a még fennálló rövid lejáratú kötelezettségek megfizetése mellett.

A taggyűlés mindkét határozatot S.F. és az általa képviselt N.. tagok szavazatával hozta.

A felperesek keresetükben e két taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben való marasztalását kérték. A 2/2012.(X.30.) számú határozattal kapcsolatban arra hivatkoztak, hogy annak meghozatala a Gt.20.§ (5) bekezdésébe ütközött, illetőleg arra, hogy a kérdés a Gt.20.§ (4) bekezdésében foglalt rendelkezése ellenére nem szerepelt a meghívóban feltüntetett napirendi pontok között és a taggyűlésen sem kérték a felperesek hozzájárulását e kérdés megtárgyalásához.

A 3/2012.(X.30.) számú határozat meghozatalának a Gt.20.§ (5) bekezdésébe ütközése mellett hivatkoztak arra, hogy a N.. cégre vonatkozó döntés ugyancsak nem szerepelt a meghívóban szereplő napirendi pontok között, ezért a Gt.20.§ (4) bekezdésébe, valamint a Gt.131.§ (1) bekezdésébe és a Gt.143.§ (2) bekezdésébe ütközik.

Az alperes a 3/2012.(X.30.) számú taggyűlési határozatnak a N.. cégre vonatkozó rendelkezése hatályon kívül helyezését nem ellenezte, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes 2/2012.(X.30.) és 3/2012.(X.30.) számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 36.000 forint illetékből és 30.000 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget.

Megállapította, hogy az ingatlanok forgalmi értéke vonatkozásában beszerzett szakvélemény elfogadásáról szóló határozat a tagi kölcsön rendezésének szerves része volt, hiszen a szakvéleményben foglalt értéken kaphatta meg S.F.tag az ingatlanokat tagi kölcsöne fejében. Megállapította ezért, hogy e határozatot külön kezelni nem lehet, a felperesek keresetében felhívott jogszabálysértéseket mindkét határozat vonatkozásában vizsgálni kellett. Mindkét határozat vonatkozásában megállapította, hogy azok meghozatala a Gt.20.§ (5) bekezdésébe ütközött, mert

S.F. tag a határozatok meghozatalában nem vehetett volna részt. E jogszabálysértés megállapítása folytán az elsőfokú bíróság a felperesek keresetében felhívott egyéb jogszabálysértéseket érdemben nem vizsgálta.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy a keresettel támadott határozatok meghozatalát megelőző taggyűléseken a felperesek képviselője jelen volt, és az alperes tökevesztésének megoldására felvázolt lehetőségek közül maga is arra szavazott, hogy a többségi tulajdonos tagi kölcsönét a cég ingatlanvagyonából fizessék vissza. Az ezt követő taggyűlésre kizárólag azért került sor, hogy tisztázódjon az ingatlanok értéke és ennek megfelelően a taggal értékarányosan el lehessen számolni. Álláspontja szerint S.F.tag szavazhatott arról a kérdésről, hogy részére az eddig finanszírozott tagi hitelt valamilyen formában visszafizessék. A társaság a keresettel támadott határozatokkal nem arról döntött, hogy S.F.-val szerződést kell kötni, nem volt vitatott az ő tagi jogviszonya sem, így vele szemben kizáró ok a szavazás tekintetében nem állt fenn. Érthetetlennek és értelmezhetetlennek tartotta az elsőfokú bíróságnak azt az indokolását, hogy a szakértői vélemény elfogadására vonatkozó határozat szerves része lenne a tag részére juttatandó ingatlanvagyon körében hozandó taggyűlési határozatnak. Álláspontja szerint a Gt.45.§-a alapján adott esetben a taggyűlési határozatok bíróság előtti megtámadásának lehetősége nem állt fenn, ugyanis a felperesek jogi végzettségű képviselője a taggyűlésen jelen volt, a szavazásban részt vett és a taggyűlésen semmilyen kifogást nem emelt a határozat meghozatalával kapcsolatban, amelyre tekintettel a határozat meghozatalának módját a felperesek utólag már nem kifogásolhatják.

A felperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg érdemi döntését is, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel - az elsőfokú ítélet helyes indokait kiegészítve - a másodfokú bíróság a következőkre utal:

A Gt.20.§ (5) bekezdése szerint, ha a gazdasági társaság tagja (részvényese) törvény vagy a társasági szerződés rendelkezései szerint valamely ügyben nem szavazhat, az érintett tagot (részvényest) az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni. A határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag (részvényes), akit a határozat kötelezettség vagy felelősség aló mentesít vagy a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, az, akivel a határozat szerint szerződést kell kötni, aki

ellen pert kell indítani, valamint az, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyára, létesítésére, tartamára vagy megszűnésére a határozat vonatkozik.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel összefüggésben vizsgálta azt a kérdést, hogy az elsőfokú bíróság helyesen vonta-e egybe a keresettel támadott két határozatot, S.F. mindkét határozat esetében kizárt-e a szavazásból.

Megállapítható a rendelkezésre álló adatokból, hogy a 2/2012.(X.30.) számú határozattal a 2. napirendi pont körében a taggyűlés a S.F.-val az ingatlanátruházás tekintetében kötendő szerződés egyik lényeges elemét, az átruházandó ingatlanok értékét, az alperes szolgáltatásának értékét határozta meg, így helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 2/2012.(X.30.), illetőleg a 3/2012.(X.30.) számú taggyűlési határozat tulajdonképpen egy határozatnak tekintendő. A határozatok tartalma alapján ugyanis a taggyűlés 2. napirendi pont tekintetében két határozatra bontva hozta meg a döntését. Megfogalmazhatta volna a taggyűlés a döntést azonban úgy is, hogy a társaság saját tőkéjét akként rendezi, hogy S.F. tag tulajdonába adja az alperes tulajdonában lévőhrsz.-ú ingatlanokat a tag fennálló tagi kölcsöne és kamatai fejében, a S.P.(S. Kft.) által 2012. szeptember 4-én készített ingatlanforgalmi szakértői véleményben megállapított értéken.

Mindezekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy mindkét határozat meghozatala jogszabályba ütköző módon történt, mert annak meghozatalában olyan tag vett részt aki a törvény szerint nem szavazhatott.

A Gt.45.§-a (1) bekezdése alapján a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a társaság tervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény, vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetőleg a társasági szerződésbe ütközik.

A határozat két okból lehet jogszabálysértő. Az egyik, hogy ha a határozat tartalma ütközik jogszabályba, a másik ok pedig, hogy a határozat meghozatalának módja nem felel meg a jogszabályi előírásoknak. A perbeli esetben a jogsértés a második okból állapítható meg, hiszen olyan tag vett részt a határozat meghozatalában, aki a Gt.20.§ (5) bekezdése értelmében nem szavazhatott volna.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban a kérdésében, hogy S.F.-val a határozatok alapján szerződést kellett kötni, ugyanis az alperes tulajdonában álló ingatlanvagyonnak S.F. tag részére történő tulajdonba adása szerződéskötés nélkül nem lehetséges. Alaptalanul hivatkozott ezért az alperes fellebbezésében arra, hogy a keresettel támadott határozatok alapján nem kell az érintett taggal szerződést kötni.

A Gt.45.§ (4) bekezdése értelmében a keresetindítás joga érvényesen nem zárható ki, de nem illeti meg azt a személyt, aki - a tévedés, a megtévesztés és a jogellenes fenyegetés eseteit kivéve - a határozat meghozatalához szavazatával hozzájárult.

Az irányadó tényállás alapján a keresettel támadott határozatok meghozatalára a felperesek ellenszavazata mellett került sor, nem állapítható meg ezért, hogy a felperesek a határozat meghozatalához szavazatukkal hozzájárultak volna, így a felpereseket illeti a határozatok bírósági felülvizsgálata iránti kereset előterjesztésének joga.

A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából és útiköltségéből áll, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint a felperesi képviselő által igazolt költségek alapján állapította meg.

Pécs, 2013. június 20.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró